

For example, such as X – experimental sample, Y – prototype, Z – planned sample, B – bomber, C – transport or passenger, F – fighter etc.

So the main way to translate abbreviations is to use dictionaries. But there is no dictionary which can give all the abbreviations that can be found in military materials. Therefore it is necessary to know the basic methods of transferring redundancies: it is necessary to carefully study the context from which to try to determine the general meaning of the reduction. Sometimes its first use in the text can be accompanied by decoding; it is necessary to conduct a thorough analysis of the structure of the reduction and decipher its components.

Костянтин Олександрович Шалар – курсант III курсу психологічного факультету Інституту кримінально-виконавчої служби
Науковий керівник: Леся Миколаївна Домніч – викладач кафедри гуманітарної підготовки Інституту кримінально-виконавчої служби

ІНШОМОВНА ПІДГОТОВКА ФАХІВЦІВ ДЕРЖАВНОЇ КРИМІНАЛЬНО-ВИКОНАВЧОЇ СЛУЖБИ УКРАЇНИ

Останнє десятиліття Україна проходить тернистий шлях реформ у освітній, судовій, медичній, пенсійній сферах, у системі МВС, у тому числі й у кримінально-виконавчій служби (у системі Міністерства юстиції України).

Головною метою реформ пенітенціарної системи України є підведення державної кримінально-виконавчої системи у відповідність до міжнародних норм та вимог цивілізованого світу. Однією з проблем на шляху до реалізації реформ у кримінально-виконавчій галузі України є відмінність українського законодавства та відсутність якісного перекладу іншомовних вузькопрофільних матеріалів (рекомендацій, інструкцій, тощо) [2].

Дослідники (М. Зарицький, С. Влахов, С. Флорін, та ін.) визначали, що переклад можливий з будь-якої вербальної та невербальної мови на будь-яку іншу. В основу цього принципу було покладено єдність законів мислення, психологічних структур, цю властивість будь-якій народності, незалежно від мови, якою така народність послуговується.

Міжмовна комунікація – це мовленнєве спілкування комунікантів, які у міжособистісній інтеракції використовують різні мови [1], це засіб спілкування людей різних націй і народів. Щоб така комунікація відбулася, носії різних народів повинні володіти хоча б однією спільною мовою, яка має статус «міжнародної» (англійська, французька, іспанська, німецька).

Міжмовна комунікація формується з уміння спілкуватися мовою, яка вважається міжкультурною. Поняття «міжмовна комунікація» є синонімом «міжкультурної комунікації», так як мова – це частина культури, укладу життя, побуту і традицій. Отже, міжмовну комунікацію інтерпретують двома способами:

1. Спілкування представників різних націй однією і тією ж мовою (в процесі мова змінює свої фонетичні та семантичні характеристики під впливом культури і традицій носія мови).

2. Спілкування людей, що відносяться до різних націй, через посередника, який має певний набір знань про мову і культуру людей, що спілкуються. Для таких випадків призначені професійні перекладачі. Вони інтерпретують інформацію іноземною мовою на свою рідну мову і видають вже кінцевий результат слухачеві.

Переклад як комунікаційний акт базується на паралельному та послідовному спілкуванні між автором оригінального повідомлення, перекладачем і редактором перекладу (компетентної особи, яка здатна професійно здійснити інтерпретацію іншомовного матеріалу), який має бути фахівцем мови оригіналу та мови перекладу, мати мультикультурну освіту. Редактор перекладу стає основною ланкою у процесі обміну думками між різномовними та різнокультурними комунікантами.

Таким чином, на перший план виходить роль перекладу як основи міжмовної комунікації в сучасному світі: жоден переклад не можливий без участі редактора перекладу, який здійснює функції дослідника та критика, (при потребі – письменника та культуролога), який подає об'єктивну оцінку створеного продукту міжмовного комунікаційного процесу та дає настанови для подальшого його вдосконалення з метою поліпшення сприйняття інформації реципієнтом. У свою чергу, мультикультурна освіта на сьогодні є запорукою розвитку фахівця в будь-якій сфері, який прагне адекватно оцінювати стан науки у світі та розвиватись як особистість [3].

Сучасному суспільству дуже потрібні фахівці, які володіють високою культурою в галузі усної та письмової комунікації, навичками ділового спілкування, вміють оптимально використовувати засоби рідної та іноземної мов в життєво актуальних сферах діяльності. Особистісний та професійний розвиток працівників Державної кримінально-виконавчої служби залежить від процесу професійної діяльності та вирішення конкретних фахових завдань, що актуалізуються в процесах професійного становлення та розвитку як суб'єкта професійного буття.

Розвиток та вдосконалення пенітенціарної системи України тривалий час перебували на низькому рівні через особливості служби – її закритість; не було жодних можливостей для реформ та змін, що й було головним бар'єром на шляху до залучення іноземних теоретичних і практичних знань у сфері виконання покарань. Тому гостро постає проблема якісного

професійного перекладу іншомовних нормативних та інструктивних документів. Державна кримінально-виконавча служба України нині потребує підготовки висококваліфікованих працівників із знаннями іноземної мови на високому професійному рівні, які будуть здатні ефективно використовувати іноземний досвід.

Іншомовна підготовка майбутніх фахівців кримінально-виконавчої служби з 2015 року здійснюється в Інституті кримінально-виконавчої служби протягом 4 років для здобувачів ступеня вищої освіти бакалавра та 1,5 років – для здобувачів ступеня вищої освіти магістра відповідно. Збільшення обсягу годин для вивчення дисципліни «Іноземна мова за професійним спрямуванням» покращило підготовку майбутніх фахівців із знаннями професійної лексики та літератури. Незабаром випускники Інституту стануть впевненими «редакторами» перекладу матеріалів пенітенціарної тематики.

Для удосконалення професійних знань та навичок науково-педагогічні працівники, здобувачі вищої освіти та керівництво Інституту регулярно беруть участь й організовують науково-практичні, науково-теоретичні конференції, науково-методичні семінари, круглі столи з метою дослідження актуальних проблем Державної кримінально-виконавчої служби України, здійснюються відрядження закордон з метою набуття практичного досвіду. Інститут регулярно відвідують іноземні делегації з метою обміну досвідом та проведення освітніх тренінгів для науково-педагогічних працівників та здобувачів вищої освіти Інституту.

Враховуючи вищезазначене, іншомовна підготовка фахівців Державної кримінально-виконавчої служби України потребує покращення та удосконалення.

Література

1. Бацевич Ф. С. Словник термінів міжкультурної комунікації [Електронний ресурс] / Флорій Сергійович Бацевич. – [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://terminy-mizhkult-komunikacii.wikidot.com/slovnnyk>.
2. Деякі питання оптимізації діяльності центральних органів виконавчої влади системи юстиції: Постанова Кабінету міністрів України від 18.05.2016 р. №343[Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon3.rada.gov.ua/laws/show/343-2016-%D0%BF>.
3. Швейцер А. Д. Теория перевода. Статус. Проблемы. Аспекты. / Швейцер А. Д. – М., 1988. – С. 42.